

ระเบียน ก.พ.
ว่าด้วยเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษ
ของผู้ปฎิบัติงานด้านการสาธารณสุข
พ.ศ. 2548

โดยที่ผู้ปฎิบัติงานด้านการสาธารณสุขได้ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งที่ต้องใช้ความรู้ ความสามารถ สมรรถนะและทักษะเฉพาะเป็นพิเศษ ซึ่งการปฏิบัติงานมีความรับผิดชอบหรือ ความเสี่ยงสูงและมีการสูญเสียผู้ปฎิบัติงานดังกล่าวออกจากระบบราชการเป็นจำนวนมาก จึงสมควร ให้มีเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษของผู้ปฎิบัติงานด้านการสาธารณสุข

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 8 (5) และมาตรา 33 แห่งพระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 ก.พ.โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลังจึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ระเบียนนี้เรียกว่า “ระเบียน ก.พ. ว่าด้วยเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษ ของผู้ปฎิบัติงานด้านการสาธารณสุข พ.ศ. 2548”

ข้อ 2 ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ข้อ 3 ในระเบียนนี้

“ผู้ปฎิบัติงานด้านการสาธารณสุข” หมายถึง ข้าราชการพลเรือนผู้ดํารงตำแหน่ง นายแพทย์ ทันตแพทย์ เภสัชกร พยาบาลวิชาชีพ นักเทคนิคการแพทย์ นักรังสีการแพทย์ นักกายภาพบำบัด นักแก้ไขความผิดปกติของการสื่อความหมายหรือนักวิชาการศึกษาพิเศษที่ปฏิบัติ หน้าที่ด้านแก้ไขความผิดปกติของการสื่อความหมาย นักกิจกรรมบำบัดหรือนักอาชีวบำบัดที่ปฏิบัติ หน้าที่ด้านกิจกรรมบำบัด นักจิตวิทยาคลินิกหรือนักจิตวิทยาที่ปฏิบัติหน้าที่ด้านจิตวิทยาคลินิก และ นักเทคโนโลยีหัวใจและทรวงอก ทั้งนี้ ต้องเป็นผู้สาเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไปและได้รับ ใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพ หรือใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบโรคศิลปะ ตามกฎหมายว่าด้วยการนี้ โดยใช้ใบอนุญาตดังกล่าวปฏิบัติงานให้บริการด้านสุขภาพด้านใดด้านหนึ่งหรือหลายด้าน ได้แก่ ด้านการรักษาพยาบาล ด้านการส่งเสริมสุขภาพ ด้านการควบคุมป้องกันโรค ด้านการคุ้มครอง ผู้บริโภค หรือด้านการพัฒนาสุภาพ และได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ตามกลุ่มลักษณะงานที่กำหนด ในบัญชีกลุ่มตำแหน่งตามลักษณะงานและอัตรา พ.ต.ส. แนบท้ายระเบียบนี้

“พ.ต.ส.” หมายความว่า เงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษของผู้ปฎิบัติงาน ด้านการสาธารณสุข

ข้อ 6 ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้ ให้เสนอ ก.พ. วินิจฉัย
ค่าวินิจฉัยของ ก.พ. ให้เป็นที่สุด

ข้อ 7 ผู้ได้มีลักษณะเช่นเดียวกับผู้ปฏิบัติงานด้านการสาธารณสุขตามระเบียบนี้
และได้ต่างตำแหน่งและปฏิบัติหน้าที่ตรงตามกลุ่มลักษณะงานที่กำหนดในบัญชีกลุ่มตำแหน่งตาม
ลักษณะงานและอัตราก.พ.ส. ท้ายระเบียบนี้อยู่ก่อนวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับ ให้ผู้นั้นได้รับ พ.ต.ส.
ในระหว่างที่ต่างตำแหน่งและปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว ทั้งนี้ ไม่ก่อนวันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2547

ประกาศ ณ วันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๘

_____
๒๙๙๑๗

(นายวิษณุ เครืองาม)

รองนายกรัฐมนตรี

ประธาน ก.พ.

ข้อ 4 ให้ผู้ปฏิบัติงานด้านการสาธารณสุขได้รับ พ.ต.ส. ตามตำแหน่งและลักษณะงานที่ปฏิบัติโดยไม่สูงกว่าอัตราที่กำหนดในบัญชีท้ายระเบียบนี้ ส่วนจะได้รับเท่าใด ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการพิจารณาค่าตอบแทนกลั่นคุณด้านสาธารณสุข หรือคณะกรรมการที่คณะกรรมการที่คณะกรรมการที่คณะกรรมการที่คุมรัฐมนตรีมอบหมายพิจารณากำหนดตามเงื่อนไขประมวลที่ได้รับอนุมัติในแต่ละปี โดยทำเป็นประกาศ

ในการผู้ที่ผู้ปฏิบัติงานด้านการสาธารณสุขผู้ได้อยู่ในหลายกลุ่มตำแหน่งตามลักษณะงานให้ผู้นั้นได้รับ พ.ต.ส. ในอัตราที่สูงที่สุดในกลุ่มตำแหน่งตามลักษณะงานนั้นเพียงอัตราเดียว

ข้อ 5 ผู้ปฏิบัติงานด้านการสาธารณสุขผู้ได้ปฏิบัติหน้าที่ตามลักษณะงานที่กำหนดในบัญชีท้ายระเบียบนี้ไม่เต็อนในเดือนใด ให้ผู้นั้นได้รับ พ.ต.ส. สำหรับเดือนนั้นตามส่วนของจำนวนวันที่ได้ปฏิบัติหน้าที่ แต่ถ้าในเดือนใดผู้ใดมิได้ปฏิบัติหน้าที่ตามลักษณะงานที่กำหนดในบัญชีท้ายระเบียบนี้ ผู้นั้นไม่มีสิทธิได้รับ พ.ต.ส. สำหรับเดือนนั้น ทั้งนี้ เว้นแต่ในกรณีดังต่อไปนี้

(1) กรณีลาป่วย ให้ได้รับ พ.ต.ส. ระหว่างลาได้ในปีงบประมาณหนึ่ง ไม่เกินหกสิบวันทำการ เว้นแต่เป็นการป่วยอันเกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ ก.พ. อาจกำหนดให้ได้รับ พ.ต.ส. เกินหกสิบวันทำการได้ตามสมควรแก่กรณี

(2) กรณีลาคลอดบุตร ให้ได้รับ พ.ต.ส. ระหว่างลาได้ไม่เกินเก้าสิบวัน

(3) กรณีลาภาระส่วนตัว ให้ได้รับ พ.ต.ส. ระหว่างลาได้ในปีงบประมาณหนึ่ง ไม่เกินสี่สิบห้าวันทำการ แต่สำหรับในปีแรกที่รับราชการให้ได้รับ พ.ต.ส. ระหว่างลาได้ในปีงบประมาณนั้น ไม่เกินสิบห้าวันทำการ

(4) กรณีลาพักผ่อนประจำปี ให้ได้รับ พ.ต.ส. ระหว่างลาได้ไม่เกินระยะเวลาที่ผู้นั้นมีสิทธิลาพักผ่อนประจำปีตามที่กำหนดไว้ในระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการ

(5) กรณีลาอุปสมบทในพระพุทธศาสนาหรือลาไปประกอบพิธีชั้ย ณ เมืองแมกกะ ประเทศชาอยู่อาศัย ซึ่งมิใช่เป็นการลาภัยในระยะเวลาสิบสองเดือนแรกที่เข้ารับราชการ และตั้งแต่เริ่มรับราชการยังไม่เคยลาอุปสมบทในพระพุทธศาสนาหรือยังไม่เคยลาไปประกอบพิธีชั้ย ให้ได้รับ พ.ต.ส. ระหว่างลาได้ไม่เกินหกสิบวัน

(6) กรณีลาไปเข้ารับการตรวจเลือกหรือเข้ารับการเตรียมพล ให้ได้รับ พ.ต.ส. ระหว่างลาได้ไม่เกินหกสิบวัน แต่ถ้าพ้นระยะเวลาที่ลาตั้งกล่าวแล้วผู้นั้นไม่ไปรายงานตัวเพื่อเข้าปฏิบัติหน้าที่หลักของตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้งภายใต้ เจ็ดวัน ให้ได้รับ พ.ต.ส. หลังจากนั้น ให้จึงวันเข้าปฏิบัติหน้าที่หลัก

(7) กรณีลาไปศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน หรือปฏิบัติการวิจัย ให้ได้รับ พ.ต.ส. ระหว่างลาได้ไม่เกินหกสิบวัน